

Ordre de Culte 21-6-2020

Preludi musical

Die Himmel erzählen die Ehre Gottes, BWV 76

Els cels proclamen la glòria de Déu.

Estrenada a Leipzig el 6 de juny de 1723.

Invocació

Crida a la lloança: Salm 69, 8-11.17-19

Himne: Qui deixa que sols Déu disposi (46 CG)

Lectures bíbliques:

Gènesi 21, 8-21

Romans 6, 1b-11

Lectura de l'evangeli:

Mateu 10, 24-39

Pregària per la il·luminació

Proclamació de la paraula

Interludi musical

Vida Comunitària:

Ofrenes:

Que l'esperança us ompli d'alegria. Sigueu pacients en la tribulació, constants en l'oració. Feu-vos solidaris de les necessitats del poble sant. (Romans 12, 12-13)

Pregària

Himne: Tinc en Vós ma gran riquesa (62 CG)

Benedicció

Postludi

Litúrgia: Marta López Ballalta i Jonathan Navarro

Proclamació de la paraula: Marta López Ballalta

Lectures: Anna Blanco, Joel Cortès, Josep Esquerrà, Esther Rió

Imatges: Creative Commons

Butlletí: Rubén Pallàs

Església Protestant de Barcelona – Centre

Carrer dels Tallers, 26 – 08001 Barcelona – Tel. 93-318.97.98

Correu electrònic: elbutlletitallers@gmail.com - web: www.esglesiatallers.org

Compte bancari: Triodos Bank IBAN: ES42 1491 0001 2820 2713 0323

Església Protestant de Barcelona - Centre

Nº 1723 del 21 de juny de 2020

Amor i Llibertat

A l'estiu de 2004, Florida, una terra malacostumada als huracans, va ser arrasada per l'huracà Charley. La violència d'aquest huracà va deixar vint-i-dues víctimes mortals i unes pèrdues que sumaven un valor d'11.000 milions de dòlars. Però també va deixar un debat en la societat d'aquest estat: la dels preus abusius. Aquell estiu, van escassejar béns de primera necessitat, van caure arbres sobre les teulades de les cases i de sobte els preus dels béns de consum i els serveis van patir una forta pujada que en alguns quasi va multiplicar el seu preu inicial per deu.

És moralment reprovable que persones sense escrúpols aprofitin les desgràcies alienes per enriquir-se. El debat va ser tan intens que l'estat de Florida va dictar una llei contra els preus abusius en períodes de catàstrofes. El debat estava servit entre els que defensaven que la llei protegia dels voltors i especuladors de les penalitats i desgràcies que la població havia patit i els que defensaven que en una economia de mercat el preu el marca la llei de l'oferta i la demanda. En aquest context de forta demanda, no tardarien altres proveïdors a subministrar les demandes de la societat i per tant els preus tornarien a la normalitat.

I la qüestió que plantejo és: Quina de les dues lleis s'ajusta més a l'esperit del cristianisme, la llei que intenta protegir al necessitat i que impedeix una pujada abusiva dels preus o la de la llei de mercat que permet pujar els preus tal com algú estigui disposat a pagar?

Tenint en compte que el cristianisme és amor, solidaritat i empatia, la manera de fer dels cristians està més a prop d'impedir una pujada abusiva dels preus que de permetre que la cobdícia i l'egoisme campin pel món sense que ningú hi posi fre. Coneixem bé el cor dels homes i les dones d'aquest món, tenen una tendència natural cap el propi interès i el propi benefici, sense importar-li massa el malament que ho pugui estar passant l'altre.

Però cal preguntar-se si la llei que prohibeix els preus abusius és més

coherent amb el pensament cristià que la llei que ho permet. ¿Una llei que està pensada per defensar el desemparat és una llei que hauria de subscriure el cristianisme? Sembla una pregunta fàcil de respondre perquè nosaltres tenim molt interioritzat que cal protegir al que pateix i al que passa per moments difícils. Però si confrontem el judaisme amb el cristianisme o dit d'una altra manera, si confrontem l'antic testament amb el nou testament, conclourem que la resposta no és tan evident. Perquè el que caracteritza l'antic testament és el compliment de la llei i el que caracteritza el nou testament és l'amor. Són dos camins que persegueixen el mateix anheli: la virtut.

Però els camins de l'antic i nou testaments són camins totalment diferents, mentre l'antic testament es basa en el compliment d'un codi per poder ser virtuós, el nou testament es basa en la llibertat, en la llibertat de consciència i en la llibertat de pensament. En l'exemple que ens ocupa, no hi ha cap llei en el nou testament que explícitament m'obligui a mantenir els preus dels productes; si els mantinc, és perquè jo, lliurement, decideixo que haig de mantenir els preus. La diferència entre l'antic testament i el nou és que el primer m'imposa una llei i el segon em dona la llibertat.

Perquè massa sovint oblidem que el cristianisme és també llibertat. Una llibertat que em permet escollir entre el bé i el mal i em permet actuar segons el meu criteri, però amb una sola condició, està sotmès a llei de l'amor. La llibertat del cristià està inspirada en l'amor. Però cal preguntar-se llavors: Què és l'amor? O més concretament, què és l'amor pel cristianisme?

En el món profà parlar d'amor és parlar de sentiments, de la inclinació no racional que experimentem cap a unes determinades persones sense que sentir aquest amor ens suposi cap esforç, ni calgui ser correspostos o inclús encara que ens pugui perjudicar. Però pel cristianisme, l'amor no és un sentiment, és una manera de ser. L'apòstol Pau ens ho descriu deliciosament en capítol 13 de la primera carta als Corintis:

4 El qui estima és pacient, és bondadós; el qui estima no té enveja, no és altiu ni orgullós, 5 no és groller ni egoista, no s'irrita ni es venja; 6 no s'alegra de la mentida, sinó que troba el goig en la veritat; 7 tot ho excusa, tot ho creu, tot ho espera, tot ho suporta.

Pel cristianisme l'amor no és un sentiment, és una manera de ser. Aquesta és la gran diferència entre l'antic testament i el nou, mentre el primer se centra en el fer (què faig), el segon es centra en el ser (com sóc). Per això, l'apòstol Pau en el mateix capítol ens dirà que tot el que fem no tindrà cap valor si no ho fem per amor, és a dir per la nostra manera de ser.

Però la llibertat és temuda per les esglésies. Aquestes sovint s'han vist temptades a elaborar les seves pròpies lleis i ha elaborat llistes de pecats, alguns mortals, altres venials o a prohibir segons quins actes o a dir-nos directament que hem de pensar per por a la diversitat. L'actitud d'aquestes esglésies és més pròpia de l'antic testament que del nou perquè vol imposar una moralitat que de cop es converteix en una arma llancívola contra els altres.

Però fora de l'àmbit eclesial també hi ha intents de dirigir la nostra manera de pensar per la classe intel·lectual d'una comunitat. El concepte de políticament correcte

n'és un. Personalment avorreixo aquest concepte perquè té aroma de dictadura, perquè ens diu el que hem de fer, el que hem de dir, el que hem de pensar o almenys ens diu el que hem de dir que pensem. És la versió moderna de l'antic testament on tot es basa en el que fas. Recentment ens hem assabentat que no podem veure la pel·lícula "Allò que el vent s'endugué" perquè no són políticament correcte. Amb aquest pas, aviat ens prohibiran La Traviata de Verdi. Aquest camí és un camí perillós perquè ens porta a una situació de totalitarisme intel·lectual propi de les pitjors dictadures. És un procés d'anorrear la nostra llibertat de pensament i el nostre criteri per imposar-nos un pensament col·lectiu, sense adonar-nos que deixem de ser tractats com adults, per ser tractats com infants que cal protegir del que pot ferir la nostra sensibilitat.

Llibertat i amor. I no hi ha més. Aquests són els dos eixos en què es basa el cristianisme i en el que hem de basar la nostra vida.

Rubén Pallàs

ANUNCIS I COMUNICACIONS

FAMÍLIA CRISTIANA

Tinguem presents a les nostres oracions els germans que tenen problemes de salut i a les persones que en tenen cura. Que el Senyor els acompanyi cap a una presta recuperació.

LA CISTELLA SOLIDÀRIA

Aquesta setmana el Wolfgang ha marxat ben carregat de la botiga. S'ha endut formatge, margarina, bastanta roba interior d'home i de dona nova, una caixa amb tovalloles, llençols i roba molt variada, sobretot de bebè, donada per una persona que vol ajudar, com nosaltres i porta a la meua botiga, pensant en ells. La necessitat es molta y sempre estan agrai'ts perquè fins i tot en aquests moments tant complicats ens recordem de la gent que viu al carrer, que no te res. Preguem per la feina que fan i per cada persona que truca a la seva porta. Gràcies a tots.

CANAL DE YOUTUBE

Podreu seguir el culte en directe a la pàgina de YouTube a les 11.00. Enllaç:

<https://youtu.be/pheztOgXKOY>

També podeu tornar a veure el culte o veure de nou els cultes anteriors:

<https://www.youtube.com/channel/UCydZmry9XR0M6X8tXemJl6Q>

o al web de l'església:

<http://www.esglesiatallers.org/esglesia/cultes-a-youtube>